

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 30 januari 2007 heeft de minister van Justitie aanvragen van en mede voor haar minderjarig kind, (hierna: de vreemdelingen) om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 17 juli 2008, verzonden op 18 juli 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, de daartegen door de vreemdelingen ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben de vreemdelingen bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 13 augustus 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E. de Groot, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
lid van de enkelvoudige kamer

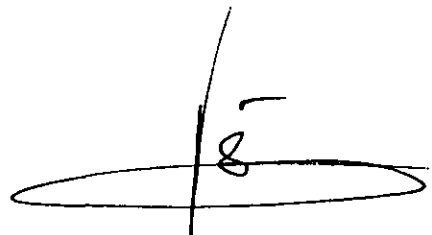
w.g. De Groot
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 18 november 2008

210.

Verzonden: 18 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak ①

INGEKOMEN 21 JUL 2008

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummers: AWB 07/9357 en AWB 07/9356
Datum uitspraak: 17 juli 2008

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

Inzake

geboren op
v-nummer

geboren op
v-nummer
mede namens haar minderjarige kind,

geboren op
v-nummer
allen van gesteld onbekende nationaliteit,
eisers,
gemachtigde mr. P.M. van der Roest,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluiten van 30 januari 2007 heeft verweerder de aanvragen van eisers van 11 augustus 2006 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen.

Op 1 maart 2007 hebben eisers beroep ingesteld tegen deze besluiten.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

Registratienummers: A WB07/9357, 07/9356

2

De openbare behandeling van de beroepen heeft plaatsgevonden ter zitting van 13 juni 2007. Eisers zijn verschenen, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. L.M.A. Hansen.

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden.

2. Ter onderbouwing van hun asielaanvragen hebben eisers, zakelijk weergegeven, het volgende naar voren gebracht. Eisers zijn deels met de auto en deels lopend uit Servië gevlucht omdat zij daar vanwege hun Roma afkomst werden gediscrimineerd en zich moeilijk konden handhaven. Eiser werd lastiggevalen en tot tweemaal toe door de politie mishandeld. Eiseres lijdt aan diabetes. Eisers hebben een kind dat aan epilepsie lijdt en kunnen de medicijnen en behandelingen daarvoor niet betalen.

3. Verweerder heeft de aanvragen afgewezen en heeft daaraan onder meer het volgende ten grondslag gelegd. Eisers hebben toerekenbaar geen reis- en identiteitspapieren overgeldig. Eisers vallen niet onder één van de gronden van het Vluchtelingenvoerdrag nu zij niet aanhemelijk hebben gemaakt dat zij vanwege hun Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens bij de Nederlandse Staat (hierna: EVRM). Uit de medische stukken van eiseres en haar zoon is, volgens verweerder, niet gebleken dat zij lijden aan een ongeneeslijke ziekte die zich in een gevorderd en direct levensbedreigend stadium bevindt. Verder stelt verweerder zich op het standpunt dat eisers geen traumatische ervaringen en klemmende redenen van humanitaire aard hebben aangevoerd zodat een beroep op artikel 3 EVRM niet kan slagen. Tot slot hebben eisers niet aanhemelijk gemaakt dat zij niet in het bezit zijn van het staatsburgerschap van de republiek Servië.

4. Hiermee kunnen eisers zich niet verenigen. Zij voeren daartoe onder meer het volgende aan. Eisers stellen zich op het standpunt dat het leven in Servië onhoudbaar was geworden gelet op de discriminatoire behandeling vanwege hun Roma afkomst en de slechte economische situatie in Servië. In dat kader stelt eiser dat hij zich genoodzaakt voelde om zonder vergunning goederen te verhandelen om zodoende de medische behandeling van zijn zieke partner en kind te kunnen betalen en dat hij is mishandeld door de politie in verband met zijn etnische afkomst. Ook stuitte de hulpvraag voor adequate medische behandeling voor eiseres en haar gehandicapte kind telkens af op gebrek aan financiële middelen en op onwil van de dienstdoende medische hulpverlening. Eisers vrezen dan ook dat zij bij terugkeer naar het land van herkomst weer met dezelfde problemen te kampen krijgen. Daar is nog bijgekomen dat eiseres weer in verwachting is. Eisers vrezen dat het ongeboren kind een zelfde ernstige handicap zal hebben als hun eerste kind. Om dit vast te kunnen stellen is medisch onderzoek en medische vervolghandeling nodig in

Registratienummers: A WB07/9357, 07/9356

3

Nederland. Verder hebben eisers ter zitting een beroep gedaan op de uitspraak van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 11 januari 2007 in de zaak Salah Sheekh (AB 2007/76). Eisers stellen dat zij voldoen aan het daarin omschreven "singled-out vereiste" nu zij gelet op hun Roma afkomst behoren tot een sociale groep die stelselmatig moeilijkheden ondervindt. Eisers verwijzen daartoe naar de rapportages die zij in beroep hebben ingebracht. Tot slot stellen eisers dat het nog maar de vraag is of zij als Servisch staatsburger worden beschouwd omdat de identiteitskaart samen met hun bewijs van vluchtelingenschap in Servië niet meer waard is dan hier in Nederland een W-document.

5. De rechtbank overweegt als volgt.

6. Verweerder heeft zich in het voornemen en het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat eisers toerekenbaar geen reis- of identiteitspapieren hebben overgelegd. Vervolgens heeft verweerder de gegrondheid van het asielreclaus van eisers beoordeeld. Ter zitting heeft verweerder aangegeven dat weliswaar in het bestreden besluit is aangegeven dat het ontbreken van identiteitspapieren en reisdocumenten aan eisers is toe te rekenen, maar dat hierop een beoordeling is gevolgd waarbij aan deze elementen geen zelfstandige betekenis is toegekend. Gelet op laatstbedoeld standpunt van verweerder betreft de rechtbank de overwegingen ten aanzien van de identiteitspapieren en de reisdocumenten niet bij de beoordeling van het onderhavige geschil.

7. Ten aanzien van de nationaliteit van eisers overweegt de rechtbank dat eisers een Servisch nationaal identiteitsdocument heeft overgelegd terwijl zij in de zienswijze stelt dat het nog maar de vraag is of zij als Servisch staatsburger kan worden beschouwd. De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat eisers met het overgelegde Servisch nationaal identiteitsdocument en heeggen zij daarbij heeft aangevoerd onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat zij niet de Servische nationaliteit zou bezitten. Dit klemt te meer nu eisers pas in de zienswijze haar Servische nationaliteit heeft betwist en zij ter onderbouwing van haar ontkenning van de Servische nationaliteit geen documenten heeft overgelegd.

8. Ten aanzien van de nationaliteit van eiser overweegt de rechtbank dat eiser bij zijn aanmelding heeft opgegeven Kosovaar te zijn. Verder staat in de gehoren bij zijn nationaliteit "nationaliteit onbekend" en in de zienswijze heeft zijn gemachtigde aangegeven dat hij burger is van Servië. De rechtbank is van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat eiser onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat hij niet de Servische nationaliteit zou bezitten. Eiser heeft immers een Servische identiteitskaart en is geboren in dat grondgebied van Servië was. Verder heeft eiser niet kunnen aantonen dat hij niet de Servische nationaliteit heeft.

9. In paragraaf C1/2.5.1 van de vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: Vc 2000) staat het volgende vermeld. "Discriminatie door de autoriteiten en/of medeburgers kan onder omstandigheden als daad van vervalging worden aangemerkt. Hiervan is sprake indien de ondervonden discriminatie een dussdanige ernstige beperking van de bestaansmogelijkheden oplevert dat het onmogelijk is om op maatschappelijk en sociaal gebied te komen functioneren. Een asielzoeker wordt als verdragsvluchteling aangemerkt, indien hij aannemelijk maakt dat discriminatie voor hem persoonlijk heeft geleid tot ernstige beperkingen in zijn bestaan en aannemelijk is dat de autoriteiten hem niet hebben kunnen of willen beschermen tegen deze vorm van discriminatie. Indien aan de autoriteiten geen bescherming is gevraagd, wordt aandacht besteed aan de vraag waarom dit niet is gebeurd. Als dit wel is gebeurd, maar de vreemdeling heeft het na één mislukte poging niet bij een andere overheidsinstantie geprobeerd, wordt bijzondere aandacht besteed aan de vraag waarom het bij één poging is gebleven."

Registratienummers: AWB07/9357, 07/9356

4

10. Eiser stelt dat hij vanwege zijn Roma afkomst werd gediscrimineerd en vanwege zijn afkomst is mishandeld door de politie en werd gehinderd bij het vinden van werk. Verder geeft eiser aan dat zijn hulpvraag om bescherming tegen het optreden van de politie afstuurde op de onwil van de autoriteiten. In dit kader overweegt de rechtbank dat eiser in het nader gehoor van 10 oktober 2006 heeft verklaard dat hij geen bescherming heeft gevraagd bij de hogere autoriteiten omdat hij dacht dat hij daarvoor geld zou moeten betalen, dat hij geen geld had en dat het daarom volgens hem geen zin had om een klacht in te dienen. Gelet op deze verklaring van eiser is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser bescherming had kunnen inroepen bij de (hogere) autoriteiten dan wel bij de Nationale Raad van Roma's die op grond van de Wet aangaande de Bescherming van de Rechten en Vrijheden van Nationale Minderheden is gevormd. Dit klemt te meer nu eiser zowel in de zienswijze als in beroep heeft onderbouwd waarom hij geen bescherming bij de hogere autoriteiten heeft ingeroepen. De rechtbank is derhalve van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat eisers niet in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a van de Vw 2000. Uit hetgeen hiervoor is overwogen volgt immers dat de omstandigheid dat discriminatie kan leiden tot ernstige beperkingen in het bestaan op zichzelf niet voldoende is om vervolging door autoriteiten en/of medeburgers aan te nemen.

11. Voor zover eiser stelt dat hij vanwege zijn Roma afkomst werd gediscrimineerd bij het vinden van werk, is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser dit niet aannemelijk heeft gemaakt. Eiser heeft immers in het nader gehoor aangegeven dat hij geen scholing had en dat er veel werkloosheid is in Servië. Dit klemt te meer nu eiser in beroep niet nader heeft onderbouwd - anders dan door het overleggen van algemene informatie - dat zijn werkloosheid het gevolg was van discriminatie. De rechtbank is derhalve van oordeel dat verweerder zich ook met betrekking tot dit onderdeel terecht op het standpunt heeft kunnen stellen dat eisers niet in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a van de Vw 2000.

12. In paragraaf C1/2.5.1 van de vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: Vc 2000) staat het volgende vermeld. "Indien discriminatie leidt tot uitsluiting van medische zorg, kan er sprake zijn van vluchtelingenstatus. Dit is het geval indien de vreemdeling aannemelijk heeft gemaakt dat:

- a. hij bij terugkeer naar het land van herkomst (geheel of gedeeltelijk) uitsluiting van medische zorg te duchten zal hebben;
- b. deze uitsluiting plaatsvindt op één van de verdragsrechtelijke vervolgingsgronden; en
- c. hierdoor voor hem ernstige medische consequenties zullen ontstaan."

13. Ten aanzien van het gestelde van eisers dat zij vanwege hun Roma afkomst worden gediscrimineerd nu zij geen toegang konden krijgen tot de noodzakelijke medische zorg, is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat eisers dit niet aannemelijk hebben gemaakt. Eisers hebben immers verklaard dat als zij constant geld betaalden hun kind wel medisch behandeld kon worden en uit de overgelegde medische stukken blijkt dat hun kind wel medische zorg heeft gehad. De rechtbank is dan ook van oordeel dat verweerder zich, met betrekking tot het geen toegang kunnen krijgen tot de noodzakelijke medische zorg, terecht op het standpunt heeft kunnen stellen dat eisers niet in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a van de Vw 2000.

Registratienummers: AWB07/9357, 07/9356

5

14. Voor zover eisers met de medische rapportages van de klinisch geneticus, mw. dr. A.M.A. Lachmeijer van het VU Medisch Centrum van 17 januari 2007 en van het Orthopedagogisch Dagcentrum De Vijfhoek van 16 januari 2007 inzake de medische situatie van eiseres en haar zoon en met hetgeen in de zienswijze is aangevoerd willen onderbouwen dat ten aanzien van eiseres dan wel haar zoon bij terugkeer naar Servië sprake is van een reëel risico op schending van artikel 3 van het EVRM overweegt de rechtbank het volgende. Uit de uitspraken van het Europees Hof voor de rechten van de mens van 2 mei 1997 inzake St. Kins (NJ 1998/583 en RV 1997/70) en 6 februari 2001 inzake Bensaid (JV 2001/103) volgt dat terugkeer naar het land van herkomst slechts tot een schending van artikel 3 van het (Europese) Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) kan leiden wanneer de vreemdeling zich in een vergevorderd stadium van een ongeneeslijke ziekte bevindt, er geen medische voorzieningen en sociale opvang in het ontvangende land aanwezig zijn en de vreemdeling in grote mate afhankelijk is van voorzieningen en opvang die hij in het uitzettende land al geruime tijd heeft ontvangen. Uit de door eisers overgelegde stukken kan niet worden afgeleid dat de medische situatie van eiseres dan wel van haar zoon aan deze voorwaarden voldoet, zodat volgens voornoemd criterium bij uitzetting geen sprake is van schending van artikel 3 van het EVRM.

15. Ten aanzien van het beroep van eisers op de uitspraak van het Europese Hof van de Rechten van de Mens (EHRM) van 11 januari 2007 inzake Salah Sheekh (AB 2007/76) en de conclusie dat eisers behorend tot de Roma bevolkingsgroep stelselmatig moeilijkheden ondervinden met name door uitsluiting van gezondheidszorg, is de rechtbank van oordeel dat dit beroep niet kan slagen. Daargelaten dat eisers hun beroep op deze grond uitsluitend onderbouwen met een verwijzing naar hun positie als behorend tot de Roma bevolkingsgroep in het land van herkomst, hebben eisers geleet op bovenstaande onvoldoende aannemelijk gemaakt dat zij tegen de gestelde discriminatie geen effectieve bescherming zouden kunnen invoeren.

16. Naar aanleiding van de stelling van eisers dat aan hen op grond van bijzondere individuele klemmende redenen van humanitaire aard een verblijfsvergunning dient te worden toegekend, overweegt de rechtbank, dat, nog daargelaten dat eisers dit niet nader hebben onderbouwd, verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat de mishandelingen van eiser niet zodanig zijn geweest dat er sprake is van een traumatische ervaring zoals bedoeld in C1/4.2.2 en thans C2/4.2.3. van de Vc 2000. Voor zover eisers stellen dat zij vrezen dat het ongeboren kind een zelfde ernstige handicap zal hebben als hun eerste kind en dat om dit vast te kunnen stellen medisch onderzoek en medische vervolgbehandeling nodig is in Nederland, is de rechtbank van oordeel dat de zwangerschap met mogelijke medische complicaties een humanitaire reden is die na vertrek uit het land van herkomst is ontstaan en reeds daarom niet kan leiden tot verlening van een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29. eerste lid, onder c van de Vw 2000. De rechtbank is derhalve van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft beslist dat eisers op grond van hun medische situatie niet in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning op grond van klemmende redenen van humanitaire aard.

17. Derhalve zijn de beroepen ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Registratienummers: AWB07/9357, 07/9356

6

De beslissing

De rechtbank verklaart de beroepen ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. drs. I.D. Jacobs en in het openbaar uitgesproken op 17 juli 2008 in tegenwoordigheid van drs. M. van der Wel als griffier.

de griffier

de rechter

VERZONDEN OP

18 JUL 2008

Voor fotocopie conform
De griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Rechtsmiddel:

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de verzending van een afschrift hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
13 AUG 2008	
ZAAKNR.	6251
AAN:	V1 Hoofdmijers
BEHANDELD: DD:	PAR:

Collet Advocaten Rotterdam

Mathenesserlaan 195
3014 HB Rotterdam
Telefoon: 00 31 10 2707909
Telefax: 00 31 10 2707900
info@colletinternational.com

Raad Van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S GRAVENHAGE

Fax: 070 - 365 1380

Inzake: familie / Vw. 2000
Onze referentie: D080827040731 JH/
Uw referentie: / Awb 07/9357 en 07/9356
Direct email: collet@colletinternational.com

Rotterdam, 13 augustus 2008

HOGER BEROEPSCHRIFT

Edelachtbaar College,

Tot mij wendde zich de heer _____ geboortedatum _____ en mevrouw _____ geboortedatum _____ mede namens het minderjarige kind geboren op _____, INDnrs. 0608.11.0289, van onbekende nationaliteit, met het verzoek hun belangen te willen behartigen.

Cliënten hebben mij bepaaldelijk gevolmachtigd om in de vreemdelingrechtelijke procedure alle vereist geachte maatregelen te nemen. Cliënten verblijven thans in het AZC te Den Helder, maar kiezen woonplaats te mijnen kantore aan de Mathenesserlaan 195 te Rotterdam.

Cliënten kunnen zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem d.d. 17 juli 2008 (bijlage 1), verzonden op 18 juli 2008, vandaar dat cliënten tegen deze beslissing thans tijdig hoger beroep indienen. Hierbij verklaar ik, mr. M.A. Collet, advocaat te Rotterdam, door cliënten bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van hoger beroep tegen de eerdergenoemde uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem van 17 juli 2008, met het kenmerk AWBnr. 07/9357 en 07/9356, bijlage 1.

Grievan

Grief 1: onjuiste feitenvaststelling

De grieven richten zich expliciet tegen het oordeel van de rechtbank als zou verweerder terecht hebben kunnen concluderen dat appellanten de Servische nationaliteit zouden bezitten. Verweerder en de rechtbank baseren zich hierbij op het feit dat er 'Servische' identiteitskaarten zouden zijn overgelegd, hetgeen aanleiding geeft te veronderstellen dat appellanten de Servische nationaliteit zouden bezitten.

Vanwege het onjuiste uitgangspunt dat appellanten de Servische nationaliteit zouden bezitten is het relaas van appellanten op onjuiste wijze beoordeeld. Immers uitgangspunt voor verweerder en de rechtbank was de Servische nationaliteit van appellanten en niet de Kosovaarse welke nationaliteit appellanten wel bezitten.

Onder punt 7 van het besluit heeft de rechtbank geoordeeld dat: *"Ten aanzien van de nationaliteit van eiseres overweegt de rechtbank dat eiseres een Servisch nationaal identiteitsdocument heeft overgelegd terwijl zij in de zienswijze stelt dat het nog maar de vraag is of zij als Servisch staatsburger kan worden beschouwd."*

Onder punt 8 van het besluit heeft de rechtbank ten aanzien van appellant geoordeeld dat: *" Ten aanzien van de nationaliteit van eiser overweegt de rechtbank dat eiser bij zijn aanmelding heeft opgegeven Kosovaar te zijn. Verder staat in de gehoren bij zijn nationaliteit "nationaliteit onbekend" en in de zienswijze heeft zijn gemachtigde aangegeven dat hij burger van Servië is. De rechtbank is evenwel van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat eiser onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat hij niet de Servische nationaliteit zou bezitten. Eiser heeft immers een Servische identiteitskaart en is geboren in dat grondgebied van Servië was. Verder heeft eiser niet kunnen aantonen dat hij niet de Servische nationaliteit heeft."*

Cliënten zijn van mening dat de rechtbank, door dit oordeel van verweerder kritiekloos tot de hare te maken, een te stringente toetsing van het beleid heeft toegepast en bovendien de grondslagen van het beleid miskent.

Toelichting:

Appellanten hebben van meet af aan betoogd niet de Servische nationaliteit te bezitten. Appellante is geboren in (toen nog deelrepubliek van Joegoslavië) en in 1999 naar bij appellant ingetrokken. Appellant is geboren in en samen met appellante naar Servië gevlucht toen in de loop van 1999 de Albanezen het feitelijk gezag over Kosovo verkregen.

In februari 2008 heeft Kosovo zich onafhankelijk van Servië verklaard. De zaak is op 13 juni 2007 door de rechtbank in Arnhem op zitting behandeld. Gelet op het feit dat de rechtbank pas op 17 juli 2008 uitspraak heeft gedaan had de rechtbank dan ook ambtshalve, in het kader van artikel 83 van de Vw. 2000, uitspraak moeten doen over de

Pagina: 3/5
 Uw referentie: / Awb 07/9357 en 07/9356
 Onze referentie: D080827040731 JH/
 Datum: 13-08-2008

betekenis van het algemeen bekende feit dat Kosovo zich inmiddels van Servië had afgescheiden, en welke betekenis de onafhankelijkheidsverklaring in deze zaak met zich mee zou brengen. Dit des te meer nu juist de kwestie omtrent de nationaliteit van betrokkenen van essentiële betekenis in de zaak is. De rechtbank heeft dan ook ten onrechte geen toepassing gegeven aan artikel 83 van de Vw. 2000 aangezien het feit dat appellanten uit Kosovo afkomstig zijn essentieel is voor een goede beoordeling van het asiolverzoek van appellanten.

De formele afkomst / nationaliteit is van essentiële betekenis voor de beoordeling van het verzoek om verblijf essentieel. Dit mag onder andere blijken uit de uitspraak van de Afdeling van 4 oktober 2005, bijlage 2, waarin juist de gespiegelde situatie aan de orde kwam. In de zaak waar appellanten zich thans op beroepen was de stelling ingenomen dat Kosovo de jure dan wel onderdeel uitmaakte van de Statenbond Servië -Montenegro, maar dat in de praktijk, de facto, Kosovo aan het gezag van Servië -Montenegro was onttrokken. De Afdeling heeft in genoemde uitspraak geoordeeld dat de de facto situatie niet het beslissende element vormde, ter bepaling van de plaats van herkomst, maar dat de formele situatie het beoordelingskader aangeeft. Zie de rechtsoverwegingen onder 2.3 en 2.3.1. Naar mening van appellanten dient genoemde uitspraak analoog aan de onderhavige situatie op zodanige wijze te worden toegepast dat deze er toe leidt dat niet, langer, gesteld kan worden dat het asiolverzoek van appellanten beoordeeld kan worden aan de hand van de veronderstelling als zouden appellanten de Servische nationaliteit bezitten.

Verweerder en de rechtbank zijn zonder meer van de Servische nationaliteit van appellanten uitgegaan op grond van het feit dat appellanten een identiteitskaart hebben overgelegd welke is afgegeven door de autoriteiten in Vranje, Servië, en vanwege het feit dat appellant is geboren in Kosovo op een moment dat dit nog onderdeel was van Servië.

Vast staat, zoals blijkt uit het asioldossier, dat appellanten op het moment van de vlucht in 1999 woonachtig zijn geweest in Kosovo, daar geregistreerd stonden als inwoner en als gevolg van de oorlogssituatie naar Servië zijn gevlucht.

Uit de ambtsberichten blijkt dat er in Servië een legitimatieplicht bestond en dat om deze reden vluchtelingen, ontheemden, uit Kosovo in het bezit werden gesteld van een vluchtelingenkaart, zie het asioldossier, en vervolgens op basis van de vluchtelingenkaart in het bezit werden gesteld van een legitimatiebewijs, afgegeven door de lokale gemeente. Zie zo ook paragraaf 3.3.4 van het ambtsbericht van 1 maart 2004: *"Om een beroep te kunnen doen op deze voorzieningen dienen ze in het bezit te zijn van een identiteitskaart die af te halen is op lokale politiekantoren."*

De rechtbank baseert de stelling dat appellanten verondersteld kunnen worden de Servische nationaliteit te bezitten enkel op het feit dat appellanten een Servische identiteitskaart hebben overgelegd, zonder dat acht is geslagen op het feit dat er een legitimatieplicht bestaat in Servië en dat de Servische autoriteiten, ongeacht de formele plaats van herkomst, zich verplicht hebben gevoeld op basis van die legitimatieplicht identiteitskaarten af te geven.

Pagina: 4/5
 Uw referentie: / Awb 07/9357 en 07/9356
 Onze referentie: D080827040731 JH/
 Datum: 13-08-2008

Appellanten moeten op basis van de huidige ontwikkelingen geacht worden de Kosovaarse nationaliteit te bezitten, dit des te meer nu uit de ambtsberichten lijkt dat met het vertrek uit Servië enig recht op registratie als verloren dient te worden beschouwd.

Het is dan ook op basis van deze argumenten dat de rechtbank ten onrechte en onvoldoende gemotiveerd uit is gegaan van de veronderstelling dat appellanten geacht moeten worden de Servische nationaliteit te bezitten.

Gelet op het feit dat appellanten behoren tot de Roma bevolkingsgroep afkomstig uit Kosovo had de rechtbank, op basis van het absolute karakter, vol dienen te toetsen aan artikel 3 EVRM. De Roma uit Kosovo behoren nog immer tot de verhoogde aandachtsgroep en een mogelijke schending van mensenrechten dan wel handelingen in strijd met artikel 3 van het EVRM zal dan ook sneller aan worden genomen. Ten onrechte heeft de rechtbank de toetsing aan artikel 3 EVRM beperkt gelaten tot de toetsing in het kader van de medische omstandigheden van de zaak.

Gelet op al het voorgaande en in respect van de in geding zijnde mensenrechten en gelet op artikel 94 van onze Grondwet, dient een binnen Nederland geldende wettelijke bepaling of regel buiten toepassing te blijven indien toepassing ervan strijd oplevert met bijvoorbeeld het Vluchtelingenverdrag of het EVRM.

Omdat een gemotiveerd beroep is gedaan op die Internationale bepalingen, kan niet simpelweg worden volstaan met het enkel hanteren van die Nederlandse bepalingen om het beroep af te wijzen. De Rechtbank heeft verzuimd te motiveren waarom die Internationale bepalingen in casu niet van toepassing zijn of niet nader getoetst hoeven te worden. Er is hier geen sprake van een situatie waarbij enkel door het indienen van een nieuwe asielaanvraag geprobeerd wordt om het eerder besluit aan een nieuwe toetsing te onderwerpen. Er is hier sprake van een belangrijk bewijs dat aantoonde dat er schending dreigt van het refoulementverbod.

Rechtsgevolgen

Nu de Immigratie- en Naturalisatiedienst ook geen verdere overwegingen heeft gebezigd in de bestreden beslissing, kan dus ook niet worden besloten de rechtsgevolgen in stand te laten. Een nieuwe beslissing leidt immers niet noodzakelijk tot een zelfde oordeel, noch kan thans worden gesteld dat het bestreden besluit rechtmatig tot stand is gekomen, derhalve kan ook geen toepassing worden gegeven aan artikel 8:72 lid 3.

Pagina: 5/5
Uw referentie: / Awb 07/9357 en 07/9356
Onze referentie: D080827040731 JH/
Datum: 13-08-2008

Om al deze redenen verzoeken cliënten u:

het hoger beroep gegrond te verklaren en de bestreden uitspraak, alsmede de primaire beslissing van de Immigratie- en Naturalisatiedienst te vernietigen.

Hoogachtend,

M.A. Collet
Advocaat

Bijlage(n): 2

Collet Advocaten Rotterdam
Mathenesserlaan 195 , 3014 HB Rotterdam, Telefoon: 00 31 10 2707909 , Telefax: 00 31 10 2707900